KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 22.3.2007
KOM(2007) 128 v konečném znění

SDĚLENÍ KOMISE
EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Směrem k udržitelnému vodnímu hospodářství v Evropské unii

- První fáze provádění rámcové směrnice o vodě 2000/60/ES -

[SEK(2007) 362]
[SEK(2007) 363]

SDĚLENÍ KOMISE
EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Směrem k udržitelnému vodnímu hospodářství v Evropské unii

ÚVOD

„Voda není běžný obchodní produkt, ale spíše dědictví, které je třeba chránit, střežit a podle toho s ním nakládat.“[1]

Voda je pro přežití a rozvoj lidstva nepostradatelná. Je nezbytná pro lidský život a potřebná pro mnoho průmyslových činností a postupů. Přiměřené množství vody dostatečné jakosti musí být pro zachování divoké zvěře, rostlin a jedinečných ekosystémů dostupné i ve volné přírodě.

Příliš mnoho vody v podobě povodní, ke kterým v Evropské unii dochází téměř každý rok, může způsobit ztrátu na životech a vážné škody. Příliš málo vody má stejně ničivé důsledky, jako stále častější období sucha. Podle předpovědí týkajících se vlivů změny klimatu se očekává, že k oběma těmto jevům bude docházet stále častěji a ve stále extrémnější podobě.

Zachování udržitelné rovnováhy mezi všemi těmito aspekty je cílem **rámcové směrnice o vodě** přijaté v roce 2000[2], která je základem pro moderní, ucelenou a ambiciózní politiku Evropské unie.

Toto sdělení je shrnutím první zprávy o postupu provádění rámcové směrnice o vodě (podle čl. 18 odst. 3)[3]. Nabízí rovněž doporučení pro další významný milník: plány povodí. Tyto plány, které mají být připraveny do prosince 2009, přinesou další skutečná zlepšení celého systému vod v podobě programů opatření, které musí být akceschopné v roce 2012 a splnit environmentální cíle směrnice do roku 2015.

1. VODNÍ POLITIKA EU – STRUČNÝ PŘEHLED

Rámcová směrnice o vodě vytváří právní rámec k zajištění dostatečného množství vody dobré jakosti v celé Evropě. Jejími klíčovými cíli je:

- rozšířit ochranu vod na všechna vodstva: vnitrozemské a pobřežní povrchové vody a podzemní vody;
- dosáhnout do roku 2015 „dobrého stavu“ všech vod ;
- založit vodní hospodářství na povodích;
- sdružit mezní hodnoty emisí a normy environmentální kvality;

---

1 Bod 1 odůvodnění rámcové směrnice o vodě.

2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 327, 22.12.2000, s. 1).

3 Podrobnější analýza je zveřejněna v pracovním dokumentu útvarů Komise (SEK(2007) 362).

- zajistit, aby ceny vody uživatele dostatečně stimulovaly, aby využívali vodní zdroje efektivně;

- více zapojit občany;

- zefektivnit právní předpisy.

Směrnice také určila dvě oblasti, ve kterých jsou třeba konkrétnější právní předpisy: podzemní vody (článek 17) a prioritní látky[4] (článek 16). Novou směrnici o podzemních vodách[5] přijaly Evropský parlament a Rada teprve nedávno a o návrh na směrnici o prioritních látkách[6] se stále ještě jedná.

Další dva nedávno vypracované návrhy právních předpisů rozšíří oblast působnosti vodní politiky EU a doplní její komplexní rámec řízení a ochrany. Jsou to návrhy na směrnici o vyhodnocování povodní a protipovodňových opatřeních[7] a směrnice o mořské strategii[8].

2. EVROPSKÉ VODY – OHROŽENÝ ZDROJ

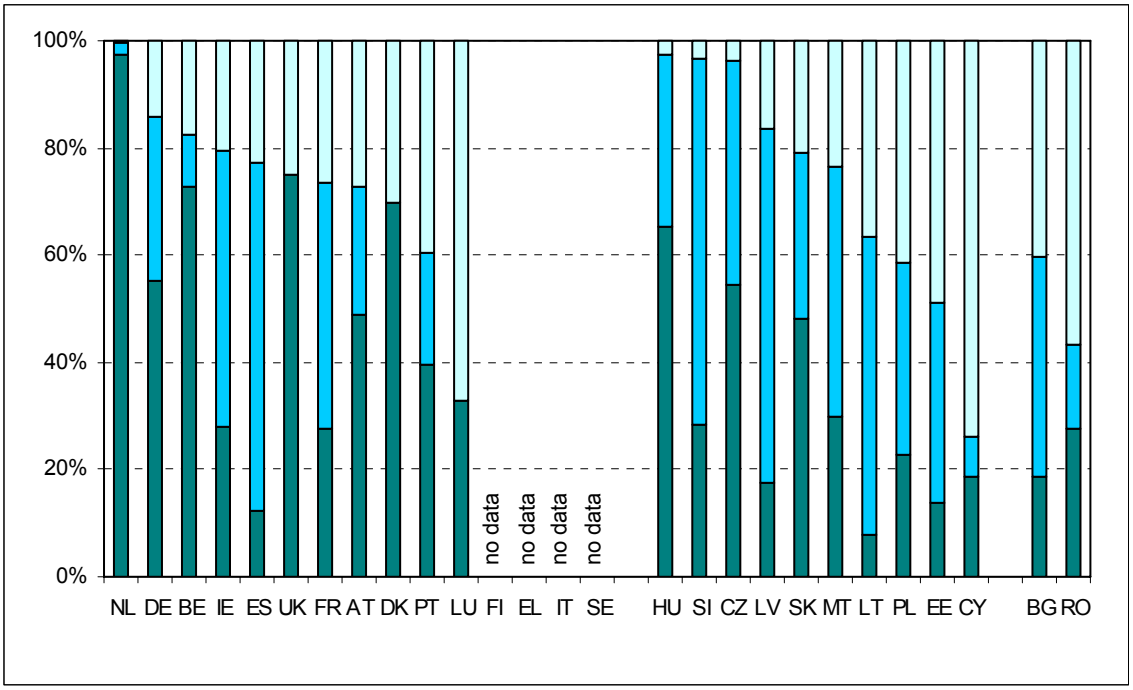
Podle článku 5 rámcové směrnice o vodě musely členské státy do prosince 2004 zpracovat environmentální a ekonomickou analýzu využívající většinou stávající informace. Níže uvedené výsledky jsou založeny pouze na zprávách členských států o této „analýze podle článku 5".

2.1. Současný stav vod v EU – horší než se předpokládalo

V upřesněních k článku 5 uvedených v příloze II směrnice byla hlavní otázka, kterou měly členské státy zodpovědět: „Jaké je riziko nesplnění (viz níže) environmentálních cílů rámcové směrnice o vodě založených na současných údajích?" (viz graf 1). Vzhledem k tomu, že cíle rámcové směrnice o vodě musí být splněny do roku 2015, znázorňují výsledky současnou „vzdálenost od cíle" v oblasti úsilí o ochranu vod na vnitrostátní úrovni.

---

4 Chemikálie znepokojující celou EU, které způsobují znečišťování povrchových vod.
5 Směrnice 2006/118/ES (Úř. věst L 372, 27.12.2006, s. 19).
6 Návrh (KOM(2006) 397 v konečném znění) ze dne 17. července 2006.
7 KOM(2006)15 v konečném znění, 18.1.2006.
8 KOM(2005)505 v konečném znění, 24.10.2005.

Graf 1: Procentní podíl útvarů povrchových vod, u kterých je riziko nesplnění cílů rámcové směrnice o vodě, podle členských států – ■ = „riziko“, ■ = „nedostatečné údaje“, = „bez rizika" (na základě zpráv členských států)[9]

Skutečný procentní podíl vodních útvarů, které splnily všechny cíle rámcové směrnice o vodě, je nízký, v některých členských státech činí pouze 1 %. Výsledky je nicméně třeba podrobněji analyzovat.

Vysoké hodnoty pro „riziko“ jsou nepochybně spojeny s hustě obydlenými oblastmi a s regiony s intenzivním a často neudržitelným využíváním vody. Rámcová směrnice o vodě navíc poprvé komplexně zvažuje všechny tlaky a dopady na vodu na úrovni Společenství, a to včetně problémů způsobených strukturální degradací ekosystémů a dopadů na biologické parametry. Mnohé členské státy se k problému postavily tak, že pro posouzení zdraví vodních ekosystémů a indikátorů souvisejících s biologickou rozmanitostí použily odhady pro případ „nejhorší možnosti“.

Vodní politika EU se zabývala některými významnými tlaky, jako je znečištění způsobené vypouštěním domácích odpadních vod[10], živnými látkami ze zemědělství[11], průmyslovými emisemi[12] a vypouštěním nebezpečných látek[13], dlouho před rámcovou směrnicí o vodě. Celková analýza dopadů těchto tlaků jasně ukazuje na rozdíly v úrovni provádění uvedených právních předpisů (které je v některých členských státech na velmi nízké úrovni). V případech, kdy byly během posledních 10 až 30 letech provedeny investice, došlo z velké

9 Pro více informací viz SEK(2007) 362.
10 Směrnice 91/271/EHS (Úř. věst L 135, 30.5.1991, s. 40).
11 Směrnice 91/676/EHS (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1–8).
12 Směrnice 96/61/ES, Úř. věst L 257, 10.10.1996, s. 26.
13 Směrnice 76/464/EHS (Úř. věst L 129, 18.5.1976, s. 23) a související dceřiné směrnice.

části k vyřešení těchto problémů. U deseti členských států, které přistoupily v roce 2004, a u dvou, které přistoupily v roce 2007 (celkem EU–12), podléhá úplné provádění investičně náročných nařízení zaměřených na kontrolu bodových zdrojů přechodnému období, které ve většině případů potrvá do roku 2015.

Znečištění způsobené obecními odpadními vodami – současné provádění (pro podrobné informace viz SEK(2007) 363)

Evropské společenství přijalo směrnici 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod za účelem regulace vypouštění komunálních odpadních vod z větších vesnic, měst a velkoměst. Směrnice výslovně uvádí, jaký způsob čištění se má použít.

V zemích EU–15 se do povrchových vod stále ještě vypouští velké množství odpadních vod, které před vypuštěním nebyly odpovídajícím způsobem vyčištěny. Jak ukazuje stav ze dne 1. ledna 2003[14], nahlásily členské státy, že směrnici provádějí pouze z 81 %. Hlavními mezerami jsou nedostatek (přiměřeného) čištění a potřeba označení „citlivých oblastí“, ve kterých je vzhledem k ochraně ohrožených jezerních, pobřežních a mořských vod před znečištěním živnými látkami třeba přísnější čištění. Komise vyjádřila pochybnosti nad některými nahlášenými úrovněmi provádění, které předložily členské státy. Komise proto v nedávných letech rázně zahájila proti několika členským státům soudní řízení.

EU věnovala značnou částku z fondů Společenství (především z fondů soudržnosti) na spolufinancování čistíren odpadních vod v členských státech. Například čtyřem členským státům z EU–15 bylo přiděleno 9 miliard eur a státům EU–10 bylo v období 2000–2006 přiděleno 5,6 miliard eur. Odhaduje se, že pro nové členské státy EU–12 bude během příštích deseti let potřeba přibližně 35 miliard eur, aby mohly splnit požadavky směrnice.

Znečištění dusičnany v zemědělství – současné provádění (pro podrobné informace viz KOM(2007) 120 v konečném znění)

Rozšířené znečištění zemědělského původu představuje pro vody EU zásadní hrozbu. Třetí zpráva o provádění směrnice o dusičnanech potvrzuje, že zemědělství významnou měrou přispívá ke znečištění podzemních a povrchových vod a k eutrofizaci. V posledních letech byl zaznamenán pokrok v provádění této směrnice, přestože je doposud neúplné a vyžaduje další práci. Především v členských státech na jihu Evropy je třeba dokončit určení oblastí ohrožených dusičnany, které na území EU–15 v roce 2003 narostly ze 35,5 % na 44 %. Je třeba vylepšit akční programy, pokud jde o kvalitu a úplnost opatření, včetně přijetí účinnějších opatření v případech, kdy je zjevné, že cílů směrnice nebylo dosaženo.

2.2. Tlaky a hlavní příčiny – následky neudržitelného užívání vody

Nejvýznamnějšími a nejběžnějšími tlaky jsou rozšířené znečištění, fyzikální degradace vodních ekosystémů (fyzikální změny) a – zejména na jihu Evropy – nadměrné využívání vody. V některých státech z EU–15 a obecněji i ve státech EU–12 je rovněž významným problémem znečištění bodových zdrojů. Hlavními příčinami těchto tlaků jsou průmysl, domácnosti, zemědělství, lodní doprava, vodní energie, protipovodňová ochrana a rozvoj měst.

[14] K dispozici byly pouze údaje do 1. ledna 2003. Zveřejnění stavu provádění směrnice 91/271/EHS ve všech 27 členských státech EU se plánuje v roce 2008.

Nedostatek internalizace environmentálních nákladů by až dosud mohl být dalším důvodem, proč nebylo užívání vody doposud udržitelné. Rámcová směrnice o vodě nicméně zavádí režim, podle něhož by se při určování přínosů různých způsobů užívání k úhradě nákladů na vodohospodářské služby musely brát v úvahu environmentální náklady a náklady na využívání zdrojů.

3. VÝKONNOST ČLENSKÝCH STÁTŮ – MÍSTO PRO ZLEPŠENÍ

Komise posuzovala u zpráv členských států zejména čtyři hlediska: soulad při provádění právních předpisů do vnitrostátního práva, soulad s článkem 3, soulad s článkem 5 a celkovou výkonnost v oblasti podávání zpráv. V případě posledních tří hledisek jsou výsledky uvedeny v grafu, který znázorňuje relativní výkonnost členských států na základě jednoduchého bodového systému. Metodika, podrobnější výsledky a jejich vysvětlení jsou uvedeny v doprovodném pracovním dokumentu útvarů Komise[15].

3.1. Provedení – negativní obrázek

Pouze několik členských států z EU–15 provedlo rámcovou směrnici o vodě do svých vnitrostátních právních předpisů v požadovaném termínu, tj. do prosince 2003. Komise zahájila jedenáct řízení pro nesplnění povinnosti a Soudní dvůr odsoudil pět členských států[16] za to, že neoznámily provedení rámcové směrnice o vodě. Soudní dvůr také objasnil množství otázek týkajících se provádění[17]. V případě států EU–12 byl termínem pro oznámení jejich vnitrostátních právních předpisů den jejich přistoupení, který všechny tyto státy dodržely.

Kvalita provádění právních předpisů je nízká. Na základě předběžného posouzení Komise určila 19 členských států, které mají vážné nedostatky, pokud jde o články 4, 9 nebo 14. Ve většině ostatních členských států neproběhlo provedení rámcové směrnice o vodě v naprostém souladu. Pro Komisi bude zkoumání těchto negativních zjištění nejvyšší prioritou.

3.2. Správní opatření (článek 3) – povzbudivý začátek

Dalším důležitým krokem po provedení do vnitrostátních předpisů bylo vymezit oblasti povodí a určit příslušné orgány (podle článku 3). Většina členských států podala Komisi zprávy včas. Z důvodu pozdního podání zprávy zahájila Komise devět řízení pro nesplnění povinnosti, z nich jsou nyní úspěšně vyřešeny všechny kromě jedné.

Přestože se zdá, že většina správních opatření je schopna zajistit řádné provedení, skutečné plnění bude zjevné až v praxi během následujících let. Často je nicméně nejasné, jak koordinační opatření mezi různými orgány členských států fungují.

VGraf 2 znázorňuje celkovou výkonnost členských států při vymezování oblastí povodí a určování příslušných orgánů.

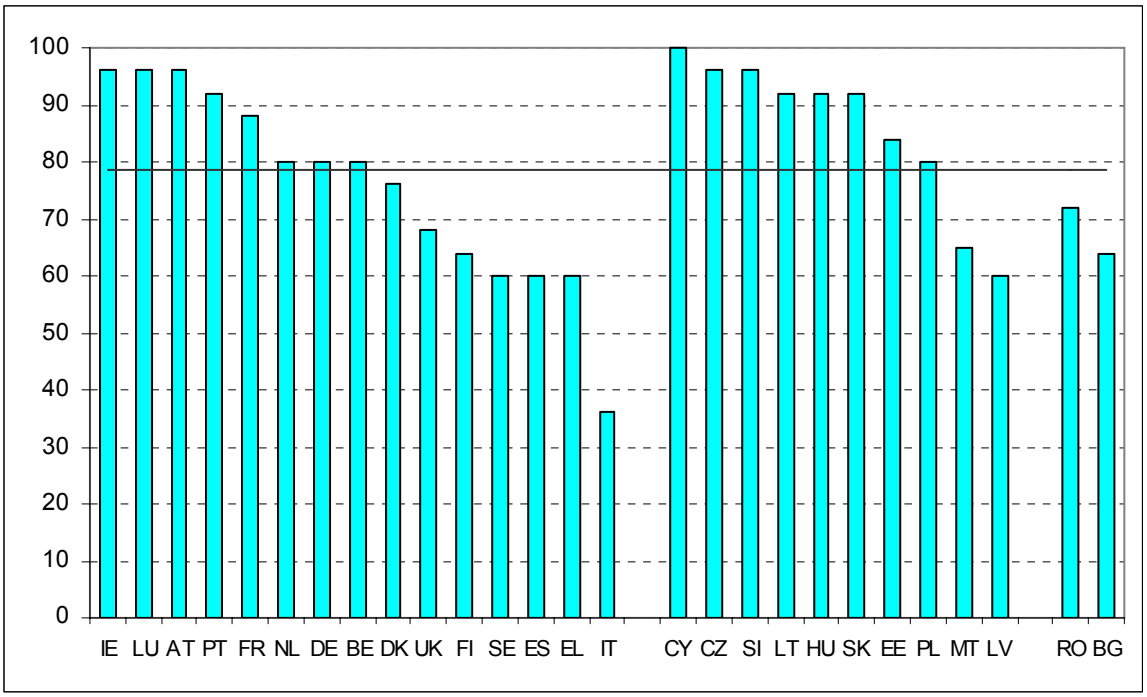
---

15 SEK(2007) 362.

16 Belgie (C-33/05), Lucembursko (C-32/05), Německo (C-67/05), Itálie (C-85/05) a Portugalsko (C-118/05).

17 Případ C-32/05: Komise v. Lucembursko – (rozsudek ze dne 30. listopadu 2006). Pouze tento případ je stále otevřen.

Většina členských států, které jsou součástí mezinárodní oblasti povodí, zavedla nezbytné přípravy a koordinační opatření. V některých případech však proces stále probíhá nebo existuje jasný prostor pro zlepšování mezinárodních koordinačních opatření. Další závěry posouzení zpráv podle článku 3 jsou k dispozici v pracovním dokumentu útvarů Komise.

Graf 2: Indikátor výkonnosti členských států, pokud jde o provádění správního systému – článek 3 rámcové směrnice o vodě – včetně průměru EU–27 (na základě zpráv členských států)[18]

3.3. Environmentální a ekonomická analýza (článek 5) – velká různorodost a některé hlavní mezery

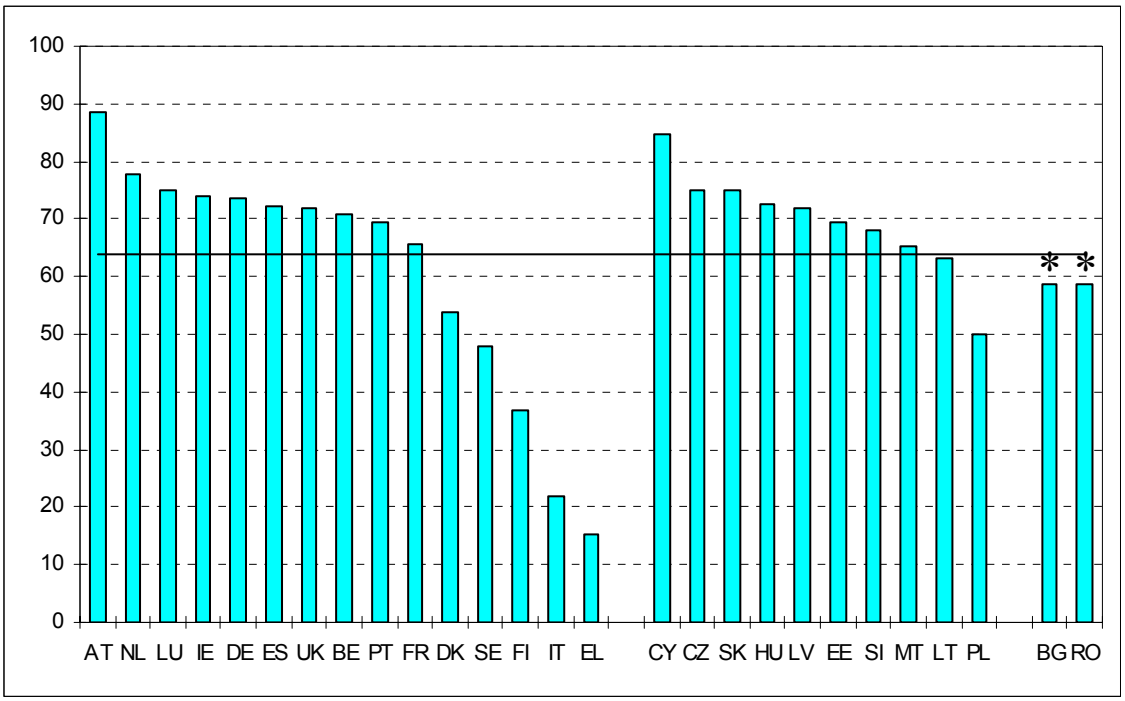
První analýza rámcové směrnice o vodě zahrnuje komplexní environmentální posouzení všech dopadů lidských činností a ekonomickou analýzu užívání vody a úrovní návratnosti nákladů. Většina členských států předkládala zprávy včas. Komise vede řízení pro nesplnění povinností proti dvěma členským státům, které předložily pouze první (neúplné) zprávy se značným zpožděním.

Většina členských států obecně věnovala značné úsilí na tuto první analýzu a tak vznikla informační základna, která dříve na úrovni EU neexistovala. Kvalita zpráv a úroveň podrobnosti se však výrazně lišila.

Celková výkonnost členských států je znázorněna v grafu 3. Několik členských států vypracovalo dobrou nebo dostačující zprávu. Ve všech případech je nicméně nutno doplnit nedostatky v údajích tak, aby mohla být vytvořena spolehlivá základna pro plány povodí na rok 2009. Některé zprávy jasně nesplňují minimální požadavky směrnice. Hlavní slabinou je ekonomická analýza. Ta se týká především řádné identifikace vodohospodářských služeb a

[18] Pro více informací a jejich jejich vysvětlení viz SEK(2007) 362.

užívání a posouzení úrovně návratnosti nákladů. Tato zjištění jsou podrobněji vysvětlena v pracovním dokumentu útvarů Komise.

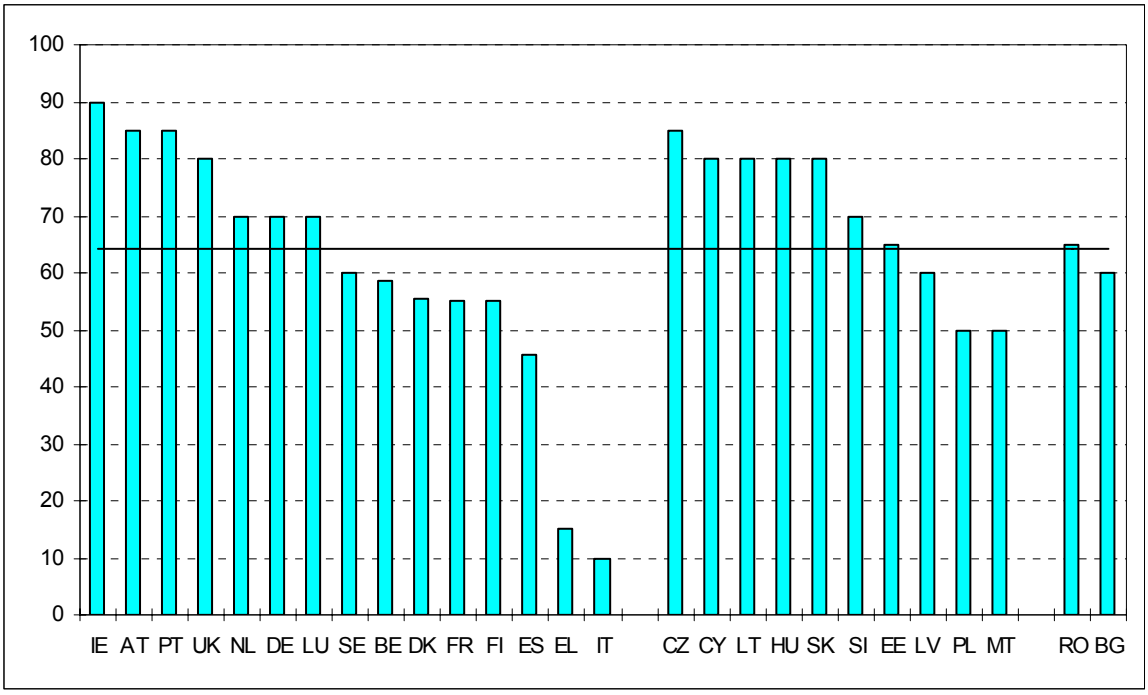

*Graf 3: Indikátor výkonnosti členských států, pokud jde o provádění environmentální a ekonomické analýzy – článek 5 rámcové směrnice o vodě – včetně průměru EU–27 (na základě zpráv členských států). *Výsledky Bulharska a Rumunska jsou založeny na předběžných posouzeních.*[18]

3.4. Výkonnost v oblasti podávání zpráv – některé nevyužité možnosti

Kromě kvality obsahu zpráv je dalším významným ukazatelem obecná výkonnost v oblasti podávání zpráv. Rámcová směrnice o vodě nabízí výrazný potenciál pro zefektivnění správy a úspory nákladů z dlouhodobého hlediska. Díky větší jasnosti a úplnosti zpráv se zjednoduší sdělování výsledků veřejnosti.

První známky výkonnosti v oblasti podávání zpráv se týkají toho, zda byla zpráva předložena včas a zda byla jasná a úplná. Graf 4 nabízí přehled a přiděluje členským státům body podle toho, jak splnily požadavky na podávání zpráv podle článku 3 a článku 5.

Graf 4: Ukazatel podle členských států, pokud jde o výkonnost v oblasti podávání zpráv a průměr EU–27 (na základě zpráv členských států).[18]

4. DOPORUČENÍ ČLENSKÝM STÁTŮM – ČAS JEDNAT DO ROKU 2009

Členské státy musí dokončit první plány povodí do konce roku 2009 a zavést politiku v oblasti cen vody do roku 2010. Na základě současných zkušeností s prováděním je na zlepšení situace a doplnění nedostatků v údajích stále dost času. Povinnost informovat a konzultovat veřejnost při přípravě plánů řízení bude navíc vyžadovat větší průhlednost a odůvodňování toho, jaká opatření jsou nezbytná a hospodárná a které výjimky je možné obhájit.

Komise proto naléhavě žádá členské státy, aby se zaměřily především na tyto tři oblasti:

a) **Překonání současných nedostatků.** Za účelem dosažení tohoto cíle se členské státy vyzývají, aby:

- plně provedly další příslušné právní předpisy EU, především pokud jde o městské odpadní vody a dusičnany;
- zavedly všechny ekonomické nástroje, které požaduje směrnice (poplatky, úhrada nákladů na vodohospodářské služby, environmentální náklady a náklady na využívané zdroje a zásada, že znečišťovatel platí). Úplné využívání těchto ekonomických nástrojů přispěje ke skutečně udržitelnému vodnímu hospodářství;
- zavedly komplexní vnitrostátní systém ekologického posuzování a klasifikace jako základ pro provádění směrnice a plnění jejího cíle „dobrého ekologického stavu“. Nedostatky v současném mezikalibračním porovnání musí být co nejdříve odstraněny. Pouze úplné, řádné a spolehlivé ekologické posouzení zajistí důvěryhodnost a spolehlivost rámcové směrnice o vodě.

- zdokonalily metodiky a přístupy k některým klíčovým otázkám (jako například označení výrazně změněných vodních útvarů, kritéria pro posouzení rizik nebo pro řešení kvantitativního stavu podzemní vody) a zlepšily porovnatelnost mezi členskými státy, především pokud jde o mezinárodní povodí;

- výrazně snížily stávající mezery a nedostatky v údajích analýzy podle článku 5 jako součásti přípravy plánů povodí.

b) **Začlenění udržitelného vodního hospodářství do jiných oblastí politiky.** Za účelem dosažení tohoto cíle se členské státy vyzývají, aby:

- zajistily, aby infrastruktura a projekty udržitelného lidského rozvoje, které by mohly způsobit zhoršení vodního prostředí, prošly přiměřeným posouzením environmentálních dopadů. V této souvislosti je rozhodující plné provádění a vhodné, transparentní a koordinované uplatňování článku 4.7;

- zabezpečily přidělení vhodného financování. Za účelem dosažení tohoto cíle je důležité co nejlépe využít potenciál vnitrostátních fondů a finančních nástrojů EU, jako jsou společná zemědělská politika a politika soudržnosti. Vnitrostátní prostředky dosud přidělené z těchto fondů na zlepšení v oblasti vody stále nestačí k tomu, aby pokryly všechny potřeby, které byly identifikovány v závěrech environmentální analýzy provedené podle rámcové směrnice o vodě.

c) **Co nejlepší využití účasti veřejnosti.**

- Účast veřejnosti by měla být považována za příležitost. Probíhající práce na dobrovolném podávání zpráv a Evropský systém informací o vodě budou nápomocny při informování veřejnosti transparentním způsobem.

5. ČINNOSTI KOMISE – NABÍDKA PRODLOUŽENÉHO PARTNERSTVÍ

Z těchto posouzení a doporučení je jasné, že členské státy stále ještě čekají ambiciózní a náročné úkoly, pokud mají rámcovou směrnici o vodě provést úspěšně. Komise si uvědomuje, je i ona hraje významnou úlohu. V této souvislosti Komise plánuje následující činnosti, které jsou v souladu s rámcovou směrnicí o vodě a v některých případech mají dalekosáhlé cíle.

Činnost 1: Obnovení partnerství s členskými státy

Komise se zavázala pokračovat v úspěšné spolupráci v rámci společné prováděcí strategie. Tento společný pracovní program[19] spolu s členskými státy a dalšími zeměmi, včetně zapojení zúčastněných stran a nevládních organizací, podporuje společné porozumění, osvědčené postupy a výměnu informací o některých klíčových otázkách. Komise je přesvědčena, že tento přístup již přinesl lepší výsledky než formalističtější přístup k provádění. Pokud by však bylo zřejmé, že patrně neuspěje, nebude se Komise zdráhat použít svých pravomocí v rámci Smlouvy.

[19] Viz nový pracovní program: http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/strategy4.pdf.

Tato podpora se zaměří na současné nedostatky popsané v bodě 5.1, obzvláště na ekonomické nástroje. Komise rovněž vyvine zvláštní úsilí na zlepšení posuzování „ekologického stavu". V roce 2005 Komise zveřejnila síť interkalibračních míst[20]. V současné době připravuje rozhodnutí o výsledcích interkalibrace, které by mělo být přijato do konce roku 2007 a které bude měřítkem pro to, co pojem „dobrý ekologický stav" znamená ve všech členských státech. Poté bude pokračovat v práci na komplexním rámci pro ekologické posuzování vodní biologické rozmanitosti.

Komise bude navíc i nadále pomáhat členským státům z EU–12 při provádění vodní politiky EU a zapojování do mezinárodních úmluv o řekách.

Činnost 2: Zajištění zapojení do dalších politik EU

V zapojování vodní politiky do dalších oblastí politiky EU, obzvláště do zemědělství, energetiky, dopravy, výzkumu, vnějších vztahů a regionálního vývoje, byl již učiněn významný pokrok. Ze společných a otevřených diskuzí mezi různými příslušnými orgány na úrovni EU a členských států, včetně všech příslušných zúčastněných stran a nevládních organizací, vyplynuly cenné výsledky a závěry[21].

Komise se zavázala zastávat v této oblasti i nadále vedoucí úlohu a zkoumat další způsoby intenzivnějšího začleňování úvah souvisejících s vodou do dalších politik a právních předpisů EU. Cílem je, aby ostatní oblasti politiky ještě účinněji přispívaly k ochraně vodního prostředí a k dosažení cílů rámcové směrnice o vodě, směrnice o řízení povodňových rizik a dalších právních předpisů Společenství o vodě.

Jak nedávno určily vodohospodářské úřady EU v oblasti zemědělství[22], v rámci nadcházejících diskuzí o budoucnosti společné zemědělské politiky existuje příležitost sjednotit politiku v oblasti vody a v oblasti zemědělství. Pokud jde o politiku soudržnosti, bude Komise i nadále vynakládat úsilí na zajištění toho, aby podpora z fondů byla v souladu s vodní politikou[23]. Politika v oblasti dopravy (lodní doprava) a energetiky (vodní energie) bude dále prováděna tak, aby snižovala negativní dopady na vodní prostředí. Dále bude třeba, aby provádění sedmého rámcového programu pro výzkum zůstalo zaměřeno na vodu. A konečně, nadcházející přezkoumání dalších právních předpisů v oblasti životního prostředí, jako jsou například směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění a směrnice o přírodních stanovištích, mohou ještě více posílit svůj příspěvek k naplnění cílů rámcové směrnice o vodě. Komise bude rovněž i nadále povzbuzovat zlepšení vodního hospodářství v příslušných třetích zemích.

---

20 Rozhodnutí 2005/646/ES ze dne 17.8.2005 (Úř. věst. L 243, 19.9.2005, s. 1).

21 Některé významné úspěchy jsou uvedeny v příloze dokumentu SEK(2007) 362.

22 Viz prohlášení o zemědělství nedávno odsouhlasené evropskými vodohospodářskými úřady a projednávané Radou pro životní prostředí (16650/06 ENV 698 AGRI 402), prosinec 2006 http://forum.europa.eu.int/Public/irc/env/wfd/library.

23 Viz také http://ec.europa.eu/environment/integration/pdf/final_handbook.pdf.

Činnost 3: Podpora používání ekonomických nástrojů

Komise si stanoví používání ekonomických nástrojů v souvislosti s prováděním za prioritu a bude povzbuzovat další výměny informací o osvědčených postupech se členskými státy a mezi nimi, včetně širšího využití stávajících návodných dokumentů. Kromě toho Komise plánuje rovněž podpořit srovnávání mezi vodohospodářskými subjekty. Pracuje rovněž na výhledové studii nákladů a přínosů plynoucích z provádění rámcové směrnice o vodě a bude podporovat rozvoj harmonizovaných metod a nástrojů EU, například prostřednictvím využívání výzkumných projektů[24].

Činnost 4: Řešení problému změny klimatu ve vodním hospodářství

Dopady změny klimatu, včetně stále častějších povodní a období sucha, by mohly zvýšit riziko nesplnění cílů rámcové směrnice o vodě. Narůstajícím nebezpečím extrémních událostí se částečně zabývá návrh směrnice o povodních. Výsledky hloubkové analýzy týkající se nedostatku vody a obdobích sucha budou zahrnuty do sdělení plánovaného na polovinu roku 2007.

Kromě politik zmírňování a přizpůsobování obsažených v Evropském programu pro změnu klimatu a v plánované Zelené knize o přizpůsobení se klimatickým změnám bude Komise podporovat plné využití stávající možnosti zahrnutí klimatických změn do plánů povodí a bude povzbuzovat další začlenění strategií pro změnu klimatu, zmírňování a přizpůsobování do provádění vodní politiky EU.

Činnost 5: Zavedení ambiciózního Evropského systému informací o vodě (WISE)[25]

Komise a Evropská agentura pro životní prostředí se zavázaly vytvořit do roku 2010 Evropský systém informací o vodě. Tento systém bude sloužit jako středisko dalšího úsilí o modernizaci a zefektivnění postupů shromažďování a rozšiřování informací o evropské vodní politice. Tvoří nedílnou součást širších iniciativ, jako například Systému sdílených informací o životním prostředí (SEIS) a iniciativy INSPIRE.

6. ZÁVĚRY

Zprávy členských států o jejich počátečních povinnostech daných rámcovou směrnicí o vodě ukazují některé povzbuzující výsledky, i když v některých oblastech se vyskytují zásadní nedostatky. K jejich nápravě do roku 2010, kdy mají být přijaty první plány povodí, je však ještě čas.

Doposud největšími mezerami v provádění rámcové směrnice o vodě je nízká úroveň provádění a nedostatek ekonomické analýzy. I když mezinárodní spolupráci je třeba v mnoha případech posílit, v některých regionech, jako například v povodí Dunaje, byla zaznamenána výrazná zlepšení.

---

[24] Jedním z příkladů je současný projekt AQUAMONEY (http://www.aquamoney.org) v rámci šestého rámcového programu.

[25] http://water.europa.eu

V oblastech, jako je začleňování vodní politiky do ostatních politik a posuzování dopadů změny klimatu na koloběh vody, včetně povodní a období sucha a dlouhodobé poptávky po dodávkách vody, je třeba dosáhnout dalšího pokroku, aby bylo možné účinně provádět dlouhodobé udržitelné vodní hospodářství v celé EU.

Komise se zavázala obnovit své partnerství s členskými státy v rámci společné prováděcí strategie, aby se společně mohly vypořádat s některými výzvami, kterým čelí. Jedním z významných prvků je rozvoj Evropského systému informací o vodě.

Na závěr tato první zpráva o provádění rámcové směrnice o vodě poukazuje na to, že jsme učinili významné kroky „Směrem k udržitelnému vodnímu hospodářství v Evropské unii“. Spolu se směrnicemi v oblasti vody, o kterých se stále jedná, nabízí rámcová směrnice o vodě všechny nástroje potřebné k dosažení skutečně udržitelného vodního hospodářství v EU v nadcházejících letech. Členské státy však čeká ještě dlouhá a náročná cesta k co nejlepšímu provádění těchto nástrojů. K dosažení toho cíle musí členské státy musí vynaložit značné úsilí.